

Защо мечката бѣга отъ човѣка?

(Народна приказка)

Слушала мечката, че човѣкътъ е много силенъ и може да надвива на всички животни. Намислила тя да го намери, да се поразговори съ него и да изпита силата му.

Тръгнала. Вървѣла, вървѣла и срещнала на пѣтя единъ конь. Тя го спрѣла и запитала:

— Какъвъ е човѣкътъ, Кончо? Азъ искамъ да го видя.

— Остави се, не ходи при него, ще си изпатишъ!

— казалъ коньтъ. — Той ми туря юзда въ устата, слага ми седло на гърба, качва ми се, рита ме въ корема съ остри шипове и азъ летя по волята му...

Мечката продължила пѣтя си. Вървѣла, вървѣла, срещнала единъ волъ и го запитала:

— Кажи ми, ако знаешъ, де мога да намеря човѣка? Азъ съмъ тръгнала при него.

— Остави се!

Не ходи при него, ще се каешъ. Сковалъ ми е той яремъ, зажегли врата ми въ него, па цѣлъ день му влѣка ралото и колата. Я вижъ, какъвъ ми е охлюзенъ врата! — оплакалъ се волътъ...

Мечката взела да се очудва още повече и още по-

вече поискала да срѣшне човѣка.

Най-после тя го срещнала, но като го не познавала, запитала го:

— Да не си ти човѣкътъ?

— Да, азъ съмъ?